

CĂTRE,
ASOCIAȚIA PRO CIVILIZAȚIE-fără maidanezi

DOMNULUI PREȘEDINTE BORIS CARAION

Având în vedere adresa dvs., înregistrată la Registratura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.) sub nr. 5456/15.03.2018, prin care solicitați instituției noastre să intervină pentru „respectarea O.U.G. 155/2001, respectiv a H.G. 1059/2013 prin contracararea interpretării tendențioase ducând la inducerea în eroare a Autorităților locale (prefecturi, primării etc), precum și a Instanțelor de judecată”, vă comunicăm următoarele:

Față de solicitarea dvs., în sensul de a emite „o circulară spre cele două prefecturi (Olt și Dâmbovița) prin care să solicitați să renunțe de urgență la judecată, în vederea sprijinirii și nu a obstrucționării autorităților locale să își îndeplinească atribuțiile legale privind gestionarea câinilor fără stăpân”, vă informăm că A.N.S.V.S.A. nu are competența de a impune prefecturilor să renunțe la judecata unor dosare în care acestea sunt părți.

În ceea ce privește aplicabilitatea art. 2 lit. n) și a art. 3 alin. (1) din H.G. nr. 1059/2013 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, așa cum ați precizat și dvs., aceste texte de lege au fost menținute ca temeinice și legale, de către instanțele de judecată, **prin hotărâri definitive**.

Astfel, în dosarul nr. 287/64/2014, soluționat în mod definitiv de către Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, prin Decizia civilă nr. 1209/20.03.2018, a fost admis recursul declarat de Guvernul României împotriva Sentinței civile nr. 190F din 16.12.2014 a Curții de Apel Brașov-Secția Contencios Administrativ și Fiscal, pe care a casat-o în parte, și, în rejudecare, a respins ca nefondată cererea Asociației “Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” de anulare a prevederilor art.2 lit.b), **art.2 lit. n)**, art.20, art.21 alin.2, art.43 din Anexa la H.G.1059/2013.

Prin aceeași decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul declarat de Asociația “Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” împotriva aceleiași sentințe civile, prin care instanța Curții de Apel Brașov a respins, ca neîntemeiată, solicitarea reclamantei de anulare a art. 1 alin. (2), **art. 3 alin. (1)** și (3), art. 5 alin. (4), (5) și (6), art. 6 alin. (3) și (4), art. 7 alin. (1), art. 29 alin. (1) și (6) și art. 47 alin. (1) din H.G. nr. 1059/2013.

De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția Contencios Administrativ și Fiscal, prin Decizia nr. 618/04.03.2016, pronunțată în dosarul nr. 1690/2/2014* (în care A.N.S.V.S.A. a avut calitate procesuală pasivă, alături de Guvernul României) a respins, ca nefondat, recursul declarat de Federația pentru Protecția Animalelor și Mediului împotriva Sentinței civile nr. 2188/14.07.2014 pronunțată de Curtea de Apel București-

Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, prin care a fost respinsă cererea reclamantei de anulare a dispozițiilor art. 2 lit. b), **art. 3 alin. (1)**, art. 5 alin. (4), (5) și (6), art. 6 alin. (3) și (4), art. 7 alin. (1), art. 17, art. 20 alin. (1), art. 24 alin. (1), art. 29 alin. (3) și art. 43 alin. (1) din H.G. nr. 1059/2013.

După cum cunoașteți, instituția noastră, în apărările formulate în dosarele mai sus menționate, cu privire la criticile aduse art. 2 lit. n) din H.G. nr. 1059/2013, am învederat instanțelor de judecată că aceste critici sunt neîntemeiate întrucât virgula care desparte sintagma „*persoane juridice*” de sintagma „*asociații sau fundații care desfășoară activități în domeniul protecției animalelor*” are rolul de separare între termenii unei enumerări și nu anunță o opoziție dezvoltată, așa cum susțineau reclamantii din aceste dosare.

În ceea ce privește art. 3 alin. (1) din H.G. nr. 1059/2013 și solicitarea dvs. în sensul aplicării acestuia (cu referire la protocoalele de colaborare cu U.A.T.-urile învecinate), redăm mai jos, motivarea Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. 618/04.03.2016, pronunțată în dosarul nr. 1690/2/2014*:

„În acest cadru, este rezonabilă apărarea intimei ANSVSA, în sensul că din rațiuni practice, în unele situații de excepție trebuie să se permită amenajarea unor adăposturi în UAT învecinată, pe baza unor protocoale de colaborare, fără a se putea pune problema încălcării principiului autonomiei locale, mai ales că în etapa ce a premers adoptarea actului normativ, Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, Asociația Municipiilor din România, Asociația Orașelor din România și Asociația Comunelor din România și-au exprimat acordul.”

Așadar, prin hotărâri judecătorești definitive, instanțele de judecată, inclusiv instanța supremă, **au constatat legalitatea art. 2 lit. n) și art. 3 alin. (1) din H.G. nr. 1059/2013**, care, prin urmare, sunt în vigoare și trebuie respectate atât de persoanele fizice, cât și de autoritățile publice cu competențe în domeniu.

Cu stimă,

PREȘEDINTE-SECRETAR DE STAT
DR. GERONIMO RĂDUCU BRĂNESCU

